



**การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา  
ที่มีนักศึกษาพิการเรียนร่วมในสถาบันอุดมศึกษา  
เขตภาคเหนือ**  
**Learning Management of Physical Education for  
Disabled Students Studying in Class in Collages,  
North of Thailand**

อภิตี วลัยชัยเพียร  
คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

**บทคัดย่อ**

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีจุดประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่มีนักศึกษาพิการเรียนร่วม ในสถาบันอุดมศึกษา เขตภาคเหนือ และเป็นแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย คืออาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ภาคเหนือ 10 สถาบัน จำนวนทั้งสิ้น 16 คน ซึ่งมาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือในการวิจัย เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง แบ่งเป็น 5 ตอน การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ (Content Analysis) และสรุปผลการวิจัยเป็นความเรียง

ผลจากการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่มีนักศึกษาพิการเรียนร่วม ในสถาบันอุดมศึกษา ภาคเหนือ คือ 1) อาจารย์ผู้สอนได้รับข้อมูลและการประสานงานจาก หน่วยงานให้บริการและสนับสนุนนักศึกษาพิการ ทำให้การวางแผนเพื่อการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ 2) ในสถาบันอุดมศึกษาแต่ละสถาบัน จัดการหลักสูตรให้วิชาพลศึกษาเป็นวิชาเลือกหรือบังคับเลือก โดยอาจารย์ผู้สอนทำการจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมในชั้นเรียนให้กับนักศึกษาพิการเช่นเดียวกับนักศึกษาปกติ มีการวัดและประเมินผลของนักศึกษาพิการที่แตกต่างจากนักศึกษาปกติ 3) ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน คือผู้บริหารมีนโยบายการช่วยเหลือนักศึกษาพิการไม่ชัดเจน อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เอื้ออำนวย ทำให้เป็นปัญหาต่อการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน 4) อาจารย์ผู้สอนมีความต้องการพัฒนาตนเองในด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอน เทคนิคการสอน การทำวิจัยในชั้นเรียน และความรู้เรื่องนักศึกษาพิการเพิ่มเติม เพื่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน 5) ข้อเสนอแนะ ควรให้ความสำคัญกับวิชาพลศึกษามากยิ่งขึ้น เพราะพลศึกษามีความสำคัญต่อการใช้ชีวิตประจำวัน

**คำสำคัญ:** นักศึกษาพิการ, การจัดการเรียนการสอนพลศึกษา, เรียนร่วม

## Abstract

This was a qualitative research. The objectives of this research were to study learning management of physical education for disabled students studying in class in collages, north of Thailand and to be a guideline to develop effective teaching and learning. The sample of this research was the 16 teachers who teach at 10 collages, north of Thailand. The sampling technique used was purposive sampling. The tool for collecting the data was semi-structure interview which was divided into 5 parts. The data was analyzed by using content analysis, and the results of the research were written as an essay.

The results revealed that physical education's learning management for disabled students studying in class were as followed

1) The teachers received the information and cooperation from Disability Support Services. The teachers prepared learning activities effectively. 2) The colleges organized physical education curriculum as an elective course. The teachers prepared classroom activities for disabled students the same as normal students. However, the assessment and evaluation of disabled students were different from normal students. 3) The administrator's policy for helping disabled students was unclear that made the problems in teachers' teaching and learning. 4) The teachers needed to use technology for preparing teaching and learning management, improving teaching techniques, doing classroom research, and learning more about disabled students in order to develop teaching and learning. 5) For the suggestion, physical education should be more emphasized because it was very important for daily life.

**Keyword:** Disabled students, learning management of physical education, Study in class

## บทนำ

พลศึกษาเป็นศาสตร์แขนงหนึ่งซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย ด้านทักษะ ด้านความรู้ ด้านคุณธรรม และทัศนคติที่ดีไปพร้อมกัน โดยใช้กิจกรรมพลศึกษาและกีฬาเป็นสื่อให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้และมีพัฒนาการ ด้วยการมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548: 1-5) นอกจากนี้พลศึกษามีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์

ทุกช่วงวัย ทั้งวัยเด็ก วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ หรือแม้แต่วัยชรา หากได้รับการส่งเสริมให้มีการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาอย่างเหมาะสมทุกช่วงวัยดังกล่าว ส่งผลให้มีการพัฒนาในทุกๆ ด้านทั้ง 5 ด้านคือ (1) ด้านสมรรถภาพทางกาย (2) ด้านทักษะการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายและทักษะกีฬา (3) ด้านความรู้ความเข้าใจในวิธีการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายและการเล่นกีฬา (4) ด้านคุณธรรมประจำตัว เช่น การมีระเบียบวินัยการมีน้ำใจเป็นนักกีฬาและ (5) ด้าน

การมีเจตคติที่ดีต่อการพลศึกษาและการกีฬา ยกตัวอย่างเช่น การจัดกิจกรรมทางด้านพลศึกษาให้กับเด็กได้อย่างเหมาะสมส่งผลให้เด็กมีร่างกายที่เจริญเติบโตแข็งแรง มีสุขภาพจิตที่ดี และพัฒนาการทางด้านต่างๆ เป็นไปอย่างสม่ำเสมอ ช่วยชะลอการเสื่อมสภาพของร่างกายได้อย่างมีประสิทธิภาพ (วรศักดิ์เพียรชอบ, 2548: 274-292)

การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาจัดเป็นวิชาที่อยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ซึ่งมีความเท่าเทียมกับกลุ่มสาระอื่นที่ให้ความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียน ต่างกันคือพลศึกษาเป็นกิจกรรมทางกายที่ช่วยพัฒนาสมรรถภาพทางกาย สมรรถภาพทางจิตใจและคุณภาพชีวิต ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น เช่นเดียวกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2545: 1) ว่ากลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาจัดเป็นสาระการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานที่สำคัญ ที่ผู้เรียนทุกคนจำเป็นต้องเรียนรู้ เพราะการมีสุขภาพที่ดีเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ประการแรกของคนไทย ที่รัฐบาลได้กำหนดให้เป็นนโยบายและมาตรการในการจัดการศึกษาของประเทศ เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้อย่างยั่งยืน โดยการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ของกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา ซึ่งมุ่งเน้นเรื่องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ การป้องกันโรค การส่งเสริมการพัฒนาสุขภาพและบริหารจัดการชีวิต เพื่อดำรงสุขภาพที่ดีอันเป็นรากฐานสำคัญยิ่งในการดำเนินชีวิตที่สมดุลทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์สังคม และจิตวิญญาณ อันเป็นองค์ประกอบของการมีสุขภาพที่สมบูรณ์

พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ (2551: 3) มาตรา 5 ได้กำหนดให้คนพิการ

มีสิทธิทางการศึกษา ในการรับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิต พร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อบริการความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา การเลือกบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบและรูปแบบการศึกษา โดยคำนึงถึง ความสามารถ ความสนใจ ความถนัดและความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคลนั้น และได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษารวมทั้งการจัดการหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ การทดสอบทางการศึกษา ที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภทและบุคคล ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศได้ดำเนินการสอดคล้องทั่วกัน แต่ละสถาบันให้ความสำคัญในการรับคนพิการเข้าศึกษาต่อ รวมทั้งส่งเสริมและให้การสนับสนุนต่างๆ แก่นักศึกษา โดยเฉพาะการส่งเสริมการศึกษา ต้องได้รับความรู้อย่างเต็มที่ สามารถจบการศึกษาแล้วนำไปประยุกต์ใช้ในวิชาชีพของตนเองได้ สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้ พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ (2551: 4) มาตราที่ 8 ให้สถานศึกษาในทุกสังกัดจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการและต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในประกาศกระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่รับคนพิการเข้าศึกษาในสัดส่วนหรือในจำนวนที่เหมาะสม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด สถานศึกษาใดปฏิเสธไม่รับคนพิการเข้าศึกษาให้ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามกฎหมาย ให้สถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุน

ผู้ดูแลคนพิการและประสานความร่วมมือจากชุมชน หรือนักวิชาชีพเพื่อคนพิการได้รับทุนการศึกษาทุกระดับ หรือบริการทางการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ

ในอดีตที่ผ่านมา การจัดการศึกษาของไทยที่คนทั่วไปรับรู้ เป็นแต่เพียงการดำเนินการของภาครัฐที่ทำได้มากที่สุดคือ การริเริ่มใช้มาตรการและดำเนินการตามโครงการพัฒนาการศึกษาตามแนวนโยบายเดิมที่ไม่เคยเกิดผลสัมฤทธิ์เต็มที่ เพราะรัฐใช้การดำเนินงานแบบสั่งการและขึ้นากการดำเนินการลงไปยังสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2543: 42-43) และในส่วนของการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการนั้นได้ประสบปัญหาต่างๆ ได้แก่ ขาดข้อมูลทางสถิติคนพิการที่แน่นอน งบประมาณบุคลากร ความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนพิเศษเฉพาะสิ่งแวดล้อม อาคารสถานที่และอุปกรณ์ที่เหมาะสม ประเทศไทยจึงควรพัฒนาผู้สอนให้เข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเองต่อนักศึกษาพิการ ด้วยความถูกต้องและมีความทุ่มเทอย่างแท้จริง ซึ่งบทบาทและหน้าที่ของครูพลศึกษาคือ เป็นผู้ที่มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ทั้งทางทฤษฎีและทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการออกกำลังกายและการกีฬาได้เป็นอย่างดี ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญถึงการพัฒนาการสอน โดยอุทิศให้กับการพัฒนาการสอนอย่างแท้จริงต่อนักศึกษาพิการ เพื่อให้ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่มีนักศึกษาพิการเรียนร่วมในสถาบันอุดมศึกษา เขตภาคเหนือ

### ขอบเขตของการวิจัย

#### 1. ขอบเขตด้านการศึกษา

ทำการศึกษาโดยการสัมภาษณ์จากแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น กับอาจารย์ผู้สอนรายวิชาพลศึกษาซึ่งมีนักศึกษาพิการเรียนร่วมอยู่ในรายวิชาพลศึกษานั้น ทุกสถาบันของระดับอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ในเขตภาคเหนือ แบ่งตามกรมการปกครองกระทรวงมหาดไทยและแบ่งตามการบริหารแบบบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดจำนวนทั้งสิ้น 17 จังหวัด คือ เหนือตอนบน 8 จังหวัด ได้แก่ แม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ เชียงราย พะเยา ลำพูน ลำปาง แพร่ น่าน และภาคเหนือตอนล่าง 9 จังหวัด ได้แก่ อุตรดิตถ์ ตาก พิษณุโลก สุโขทัย เพชรบูรณ์ พิจิตร กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2559)

#### 2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

##### 2.1 ประชากร

อาจารย์ผู้สอนรายวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ซึ่งมีนักศึกษาพิการเข้ารับการศึกษ เขตภาคเหนือ จำนวน 22 สถาบัน

##### 2.2 กลุ่มตัวอย่าง

อาจารย์ผู้สอนรายวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ซึ่งมีนักศึกษาพิการลงทะเบียนเรียนในรายวิชาพลศึกษา และต้องเป็นผู้มีประสบการณ์ในการสอนนักศึกษาพิการในรายวิชาพลศึกษา เขตภาคเหนือ จำนวน 10 สถาบัน

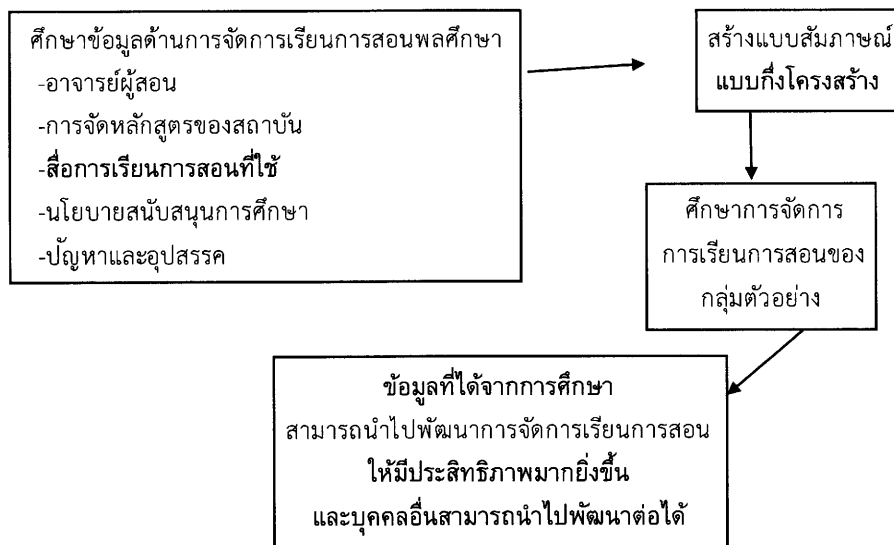
##### 2.3 ตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาพลศึกษาทุกคน ที่มีประสบการณ์ทางด้านการสอน

นักศึกษาพิการในแต่ละสถาบันอุดมศึกษา เขตภาค  
เหนือ

ตัวแปรตาม คือ ข้อมูลที่ได้รับจากการ  
สัมภาษณ์จากอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาพลศึกษา

### กรอบแนวความคิดการวิจัย



### ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ศึกษาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่มีนักศึกษาพิการเรียนร่วมในสถาบันอุดมศึกษา เขตภาคเหนือ โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi- structured Interview) ที่สร้างขึ้นเอง โดยผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ ทำการแก้ไขปรับปรุง และทำการสัมภาษณ์ กับกลุ่มตัวอย่าง นำผลที่ได้วิเคราะห์สรุปผลและอภิปรายผลในรูปความเรียงต่อไป ซึ่งในการดำเนินการวิจัยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

### ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

#### 1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ อาจารย์

ผู้สอนรายวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ซึ่งมีนักศึกษาศึกษาพิการเข้ารับการศึกษ เขตภาคเหนือ จำนวน 22 สถาบันคือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยพายัพ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง มหาวิทยาลัยพะเยา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น วิทยาลัยชุมชนตาก มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาวิทยาเขตภาคพายัพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

วิทยาเขตเชียงราย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล  
ล้านนาวิทยาเขตลำปาง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี  
ราชมงคลล้านนาวิทยาเขตตาก และมหาวิทยาลัย  
เทคโนโลยีราชมงคลล้านนาวิทยาเขตพิษณุโลก  
(สำนักส่งเสริมและพัฒนาศึกษภาพนักศึกษา, 2558)

## 2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธี  
เลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีเฉพาะเจาะจง (Purposive  
sampling) คือ อาจารย์ผู้สอนรายวิชาพลศึกษาใน  
สถาบันอุดมศึกษา ที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ  
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ซึ่งมี  
นักศึกษาพิการลงทะเบียนเรียนในรายวิชาพลศึกษา  
และต้องเป็นผู้มีประสบการณ์ในการสอนนักศึกษา  
พิการในรายวิชาพลศึกษา เขตภาคเหนือ จำนวน 10  
สถาบัน คือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัย  
ราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง  
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง มหาวิทยาลัยพะเยา  
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ  
กำแพงเพชร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล  
ล้านนาวิทยาเขตภาคพายัพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี  
ราชมงคลล้านนาวิทยาเขตเชียงราย และมหาวิทยาลัย  
เทคโนโลยีราชมงคลล้านนาวิทยาเขตพิษณุโลก ได้  
กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ให้สัมภาษณ์จำนวนทั้งสิ้น 16 คน

### เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสัมภาษณ์  
ที่สร้างขึ้นเอง โดยผ่านการตรวจสอบคุณภาพ จาก  
ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการ  
สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่ง  
โครงสร้าง แบ่งออกเป็น 5 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูล  
นักศึกษาพิการและการประสานงานกับหน่วยงาน  
เพื่อช่วยการจัดการเรียนการสอน

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพใน  
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน

ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพปัญหา  
ในด้านการจัดการเรียนการสอน

ตอนที่ 4 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับความ  
ต้องการในการพัฒนาตนเองของอาจารย์ผู้สอน

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

### การดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลขอบเขตของประชากรและ  
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เข้าทำการ  
สัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาแต่ละสถาบัน

3. จัดเตรียมแบบสัมภาษณ์ และตรวจสอบ  
ความเรียบร้อยของเอกสารที่ใช้ในการเก็บรวบรวม  
ข้อมูล

4. สัมภาษณ์ด้วยตนเอง ตามแผนการเก็บ  
รวบรวมข้อมูลและวันเวลาที่นัดหมาย

5. นำข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์  
มาวิเคราะห์ผล ทำการสรุปและอภิปรายผลในรูป  
ความเรียง

### การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ (Content  
Analysis) โดยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ในเชิงลึก  
จากแบบสัมภาษณ์ในตอนต้นที่ 1-5 ซึ่งเป็นหัวข้อสัมภาษณ์  
ในด้านต่างๆ นำมาวิเคราะห์เนื้อหาที่มีความชัดเจน  
และมีผลต่อการศึกษาค้นคว้า นำเสนอในรูปความเรียง

### สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนการสอนวิชา  
พลศึกษาที่มีนักศึกษาพิการเรียนร่วม ในสถาบัน  
อุดมศึกษา เขตภาคเหนือ โดยใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง  
ด้วยวิธีการเฉพาะเจาะจง (purposive sampling)

คือ อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาทุกคนที่ทำการสอนวิชาพลศึกษา โดยมีนักศึกษาพิการเรียนร่วม เคยทำการสอนในอดีตนับถอยหลังไปไม่เกิน 5 ปี หรือกำลังสอนอยู่ในปัจจุบันโดยมีประสบการณ์สอนพลศึกษาอย่างน้อย 1 เทอม ได้ทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง 10 สถาบัน จำนวน 16 คน ซึ่งผู้วิจัยขอสรุปผลการสัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

อาจารย์พลศึกษาผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย มีอายุระหว่าง 36-45 ปี บรรจุตำแหน่งงานเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย จบการศึกษาในระดับปริญญาโท และมีประสบการณ์สอนมากกว่า 10 ปี โดยให้ข้อมูลการสัมภาษณ์ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลนักศึกษาพิการและการประสานงานกับหน่วยงานเพื่อช่วยการจัดการเรียนการสอน พบว่า อาจารย์ผู้สอนรับทราบมาก่อนว่า มีนักศึกษาพิการเข้ามาเรียนร่วมในชั้นเรียน โดยทราบจากการประสานงาน ของหน่วยงานให้บริการนักศึกษาพิการของสถาบัน ซึ่งอาจารย์ผู้สอนรับทราบว่าในสถาบันของตนเองมีหน่วยงานให้บริการนักศึกษาพิการอยู่โดยหน่วยงานดังกล่าวทำหน้าที่ประสานงานด้านข้อมูล การช่วยเหลือในด้านต่างๆ มีการจัดเตรียมที่เลี้ยวหรือเจ้าหน้าที่แปลภาษามือคอยดูแลและให้คำแนะนำในเรื่องอื่นๆ ตามที่ต้องการทราบ อีกทั้งยังทำการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาพิการด้วย

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับสภาพในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน พบว่า การจัดหลักสูตรในรายวิชาพลศึกษา บางสถาบันจัดให้เป็นวิชาเลือก และบางสถาบันจัดให้เป็นวิชาบังคับเลือก อาจารย์ผู้สอนได้ทำการจัดการเรียนการสอน สำหรับนักศึกษาพิการเช่นเดียวกับนักศึกษาปกติทั่วไป

มีวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมในแต่ละชั่วโมงเรียนปกติ ไม่แบ่งแยกระหว่างนักศึกษาพิการหรือนักศึกษาปกติ คำนึงถึงความสามารถของนักศึกษาพิการในเรื่องของการประเมินผล โดยจะใช้วิธีการวัดและประเมินผลนักศึกษาพิการด้วยเกณฑ์ที่แตกต่างจากนักศึกษาปกติ ซึ่งพิจารณาตามความสามารถเฉพาะของนักศึกษาเป็นรายบุคคล

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับสภาพปัญหาในด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ผู้บริหารไม่มีนโยบายที่ชัดเจนในการช่วยเหลือเพิ่มเติมแก่นักศึกษาพิการ อาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก ยังไม่มีความเอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนแก่นักศึกษาพิการ ทำให้อาจารย์ผู้สอนประสบปัญหาในเรื่องของการจัดการเรียนการสอน

ตอนที่ 4 เกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาตนเองของอาจารย์ผู้สอน พบว่าอาจารย์ผู้สอน มีความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อนำกลับมาพัฒนาการสอน โดยมีนักศึกษาพิการเรียนร่วม ทั้งด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยีสำหรับการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาพิการ เทคนิคการสอน การทำวิจัยในชั้นเรียนและการเข้าอบรมความรู้เรื่องนักศึกษาพิการเพิ่มเติม

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะอื่นๆ พบว่า ควรมีนโยบายส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการให้มากขึ้น และผู้บริหารรวมถึงอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาอื่นๆ ควรมองเห็นและให้ความสำคัญกับวิชาพลศึกษามากยิ่งขึ้น ว่าวิชาพลศึกษามีความสำคัญมากแค่ไหนในการดำเนินชีวิตประจำวัน

### อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีนักศึกษาพิการเรียนร่วม จากสถาบัน

อุดมศึกษาในเขตภาคเหนือ จำนวน 10 สถาบัน จาก 22 สถาบัน อาจารย์ผู้ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์ จำนวนทั้งสิ้น 16 คน นั้น ผู้วิจัยขอทำการอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. ปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาในเขตภาคเหนือ เกือบทุกแห่ง จะมีหน่วยงานให้บริการและสนับสนุน นักศึกษาพิการ (Disability Support and Services: DSS) อันเนื่องมาจาก พระราชบัญญัติการจัดการศึกษา สำหรับคนพิการ (2551: 4) มาตรา 8 ซึ่งกำหนดไว้ว่า ให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในทุกสังกัด มีหน้าที่ รับคนพิการเข้าศึกษาในสัดส่วนหรือจำนวนที่เหมาะสม ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่คณะกรรมการกำหนด ดังนั้นเมื่อแต่ละสถาบันมี นักศึกษาพิการเข้าทำการศึกษา หน่วยงานที่รองรับ การดูแลให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาพิการจึงถูก ตั้งขึ้น เพื่อการดูแลให้ความสะดวกแก่นักศึกษาพิการ ในทุกด้าน ระหว่างที่ทำการศึกษายู่ตลอดการจบ หลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับ อรอนงค์ สงค์เจริญและ ธิติรัตน์ พงศ์ทอง (2548: 90-111) ที่เสนอให้มีการจัดบริการ งานบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ มีผู้ประสานงานงาน กลาง มีการกำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน ของ การตั้งหน่วยงานบริการสนับสนุนนักศึกษาพิการ การให้บริการของเจ้าหน้าที่ทุกคนจะต้องได้รับการ พัฒนาแก้ไขให้เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาพิการ และแต่ละสถาบันควรมีการคำนึงถึงความเหมาะสม และความถูกต้อง สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง เพื่อเป็น การพัฒนาและจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาพิการ ของสถานศึกษา ให้ประสบความสำเร็จส่งผลต่อนักศึกษาพิการในการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา จึงเห็นได้ว่า งานให้บริการนักศึกษาพิการเป็น ตัวกลางที่มีความสำคัญ เพราะหน่วยงานนี้จะทำการ

ประสานงานกับหน่วยงานด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับ นักศึกษา และประสานงานต่ออาจารย์ผู้สอน ทำให้ อาจารย์ผู้สอนสามารถทราบข้อมูลของนักศึกษา ได้ว่า นักศึกษาพิการคนใดลงทะเบียนเรียนวิชาอะไร มีความต้องการการช่วยเหลือพิเศษอะไรบ้าง มี รายละเอียดหรือข้อจำกัดอย่างไรต่อการศึกษาของ นักศึกษาบ้าง เมื่ออาจารย์ผู้สอนทราบข้อมูลจึง สามารถนำกลับไปวางแผนในการจัดการเรียนการสอน ร่วมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การจัดหลักสูตรในรายวิชาพลศึกษาของ แต่ละสถาบัน ได้ถูกจัดให้เป็นวิชาเลือกหรือวิชา บังคับเลือก ในเขตภาคเหนือ มีสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 22 สถาบัน มีเพียง 10 สถาบันเท่านั้น ที่ยังคง มีหลักสูตรวิชาพลศึกษาให้นักศึกษาพิการได้เรียนร่วม ในบางสถาบันมีการยกเลิกการจัดการเรียนการสอน รายวิชาพลศึกษาออกไปจากระบบการศึกษา และ บางสถาบันกำลังจะยกเลิกวิชาพลศึกษาออกจาก หลักสูตร อาจารย์ผู้สอนให้ความเห็นตรงกันว่า “ในอดีตที่ผ่านมาการจัดหลักสูตรแต่ละสถาบัน วิชา พลศึกษาถูกจัดให้อยู่ในหมวดวิชาบังคับเลือก หรือ เป็นวิชาบังคับ นักศึกษาต้องเรียนวิชาพลศึกษาทุกคน ปัจจุบัน กลับเป็นวิชาเลือกซึ่งไม่ต้องเลือกเรียนวิชา พลศึกษาก็ได้” ทำให้ความสำคัญของพลศึกษาและ กีฬาลดลง วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 47) ได้กล่าวว่า วิชาพลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญในการที่จะ พัฒนาผู้เรียน ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่า กิจกรรมพลศึกษาเป็นกิจกรรมที่ ใช้ร่างกายเป็นสื่อ ในการประกอบกิจกรรมต่างๆ และมีผลต่อการพัฒนา ทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา กิจกรรมพลศึกษามีส่วนในการตอบสนองความ ต้องการของผู้เรียนในด้านการเคลื่อนไหว การเล่น การออกกำลังกายเพื่อพัฒนากล้ามเนื้อและพัฒนา

การเคลื่อนไหว ซึ่งจะส่งผลถึงบุคลิกภาพ อีกทั้งยังสามารถปลูกฝังความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีคุณธรรม มีความเอื้อเฟื้อ และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข อันจะนำไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองของสังคม ซึ่งทั้งนี้หากสถาบันอุดมศึกษาแต่ละสถาบันมองเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา ประโยชน์ในการพัฒนานักศึกษาจะเกิดขึ้นอย่างมากมาย

สำหรับด้านการจัดการเรียนการสอนรวมถึงการวัดและประเมินผล สถาบันส่วนใหญ่จะมีการจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาพิการเช่นเดียวกับนักศึกษาปกติ จะมีความแตกต่างในเรื่องวิธีการวัดและประเมินผล ที่อาจารย์ผู้สอนเข้าใจถึงความแตกต่าง ชัดจำกัดหรือความต้องการพิเศษและความสามารถเฉพาะบุคคล ของนักศึกษาพิการ เช่นความสามารถในการเคลื่อนไหว ที่ไม่สามารถทำได้เช่นเดียวกับคนปกติ มีความช้า เร็วต่างกัน หรือความสามารถในการรับฟังและการถ่ายทอดเพื่อการสื่อสาร อาจมีความแตกต่างกัน อาจารย์ผู้สอนจึงมีการปรับเปลี่ยนวิธีการวัดและประเมินผลให้เหมาะสมแก่นักศึกษาพิการแต่ละบุคคลนั้นๆ ซึ่งสอดคล้องกับ นิรัชรินทร์ ชำนาญกิจ (2551: 53) กล่าวว่า นักศึกษาพิการมีกิจกรรมการเรียนการสอนเช่นเดียวกับนักศึกษาปกติ ในขณะที่การรับรู้โดยผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้าไม่สมบูรณ์วิธีการเรียนรู้จึงต่างกัน ซึ่งอาจส่งผลให้ความรู้ความเข้าใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน นักศึกษาพิการต้องการให้อาจารย์จัดการเรียนการสอนและประเมินผลที่คำนึงถึงความบกพร่องอันเนื่องมาจากความพิการและความเป็นปัจเจกเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และความสำเร็จในการเรียน ในชั้นเรียนนักศึกษาพิการต้องการได้โอกาสลงมือปฏิบัติไปพร้อมๆ กันกับเพื่อนโดยปรับวิธีการให้เหมาะสม ในการสร้างสรรค์

ผลงานต้องการโอกาสไปเห็นสื่อที่เป็นของจริงสถานที่จริงเพื่อให้เกิดแรงบันดาลใจ ส่วนการเรียนรายวิชาที่ทำความเข้าใจได้ยากต้องการได้รับการสอนเสริมเฉพาะกลุ่ม การสร้างโอกาสให้กับนักศึกษาพิการจึงเป็นการวินิจฉัยเพื่อกำหนดการสอนที่เหมาะสมกับนักศึกษาพิการ อันเป็นวิธีที่แตกต่างจากนักศึกษาปกติแต่ยึดในจุดมุ่งหมายเดียวกัน โดยอาศัยการเตรียมการและวางแผนมาเป็นอย่างดี รวมถึงความสามารถในการจัดการห้องเรียนของผู้มีวิชาชีพอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา นอกจากนั้น ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2552 ยังได้กำหนดแนวทางปฏิบัติต่อผู้พิการในระหว่างการศึกษาโดยให้สถาบันอุดมศึกษาจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา การจัดทำหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักศึกษาแต่ละบุคคล รวมถึงการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ตามความเหมาะสม (พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ, 2551: 2-4)

3. ปัญหาในด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่มีนักศึกษาพิการเรียนร่วม พบว่าผู้บริหารที่อยู่ในระดับนโยบาย ไม่มีนโยบายในการช่วยเหลือนักศึกษาพิการอย่างชัดเจน ถึงแม้ว่าหลายสถาบันได้พยายามปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 แล้วก็ตาม ว่าด้วยให้สถาบันอุดมศึกษาในทุกสังกัดมีหน้าที่รับคนพิการเข้าศึกษาในสัดส่วนหรือจำนวนที่เหมาะสม โดยให้คำนึงถึงประเภทของความ

พิการพร้อมทั้งมีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักศึกษาพิการ ซึ่งในสภาพความเป็นจริง หลายสถาบันปฏิบัติตามพระราชบัญญัติด้วยความไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ทำให้ปัญหาที่พบคือนักศึกษาพิการไม่ได้รับการช่วยเหลือในส่วนนี้อาคารสถานที่ การจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม สิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ จึงทำให้ประสบปัญหาในด้านการเรียนการสอนแก่อาจารย์ผู้สอนตามมา เช่นเดียวกับ เบญจา ชลธาร์นนท์ (2548: 6) ได้กล่าวไว้ว่า ประเด็นของปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายทางการศึกษาเพื่อคนพิการไปปฏิบัติที่สำคัญสามารถสรุปว่าประการแรก บุคคลที่มีส่วนในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ขาดความรู้ความสามารถที่เหมาะสมกับนโยบายและการนำไปใช้ไม่ครอบคลุม และมีความหลากหลายผลต่อสภาพปัญหาของคนพิการแต่ละประเภทประการที่สองทรัพยากรและนโยบายเช่นงบประมาณ บุคลากร ไม่เพียงพอ ประการที่สามการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความไม่เท่าเทียมเสมอภาคและขาดการสนับสนุนจากชนชั้นนำทางสังคมสื่อมวลชนและการประชาสัมพันธ์เป็นหลัก ประการสุดท้ายพบว่าต้องการให้มีการนิเทศด้านหลักสูตรและการใช้หลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน การวัดและประเมินผล นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาขาดองค์ความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ สถาบันขาดการส่งเสริมพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้เกี่ยวกับการให้บริการและการใช้สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาที่ต้องใช้และบริการ ให้ตรงกับความเป็นเฉพาะบุคคล และสถาบันการศึกษายังขาดการสนับสนุนให้มีการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา ส่งผลให้ขาดการพัฒนานวัตกรรมในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน การ

ฝึกทักษะสำหรับคนพิการแต่ละประเภทแต่ละระดับ ความพิการ ซึ่งจิตติยา เนตรวงษ์ (2551: 12-14) มีความเห็นว่าควรสร้างความตระหนักและการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องโดยมีมาตรการต่างๆ อาทิ สร้างกลไกและวิชาการต่างๆ ในการให้ความรู้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ควรมีการร่วมกันรณรงค์เผยแพร่และประชาสัมพันธ์ด้วยวิธีการและรูปแบบต่างๆ นักศึกษาปกติเพื่อนร่วมชั้นเรียนเด็กพิการ อาจารย์ผู้สอน สถาบันการศึกษารวมถึงองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ได้เข้าใจและระดมความร่วมมือช่วยเหลือในการพัฒนาความสามารถของเด็กพิการ ให้ความช่วยเหลือให้สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้

4. ความต้องการในการพัฒนาตนเองของอาจารย์ผู้สอนพบว่า อาจารย์ในแต่ละสถาบันต้องการที่จะมีการพัฒนาตนเองในด้านการใช้เทคโนโลยีสื่ออุปกรณ์ ที่ใช้ในการจัดเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาพิการและต้องการอยากจะทำพัฒนาตนเองให้มีองค์ความรู้ในทุกๆ ด้าน เพื่อเป็นการเพิ่มบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน และเพื่อการอยู่ร่วมกันระหว่างตัวอาจารย์กับนักศึกษาพิการ เช่นเดียวกับ เกตุรงค์ก้อม (2549, บทคัดย่อ) กล่าวว่า บทบาทการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมของอาจารย์ยังเป็นบทบาทที่สำคัญ ทั้งการตอบสนองความต้องการของนักศึกษาพิการ และส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติที่เป็นไปตามนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ โดยองค์ความรู้และนวัตกรรมที่อาจารย์สร้างขึ้น จะไม่เพียงพัฒนาการศึกษาแต่รวมถึงการพัฒนาด้านสังคม อันสะท้อนให้เห็นความงดงามของการอุดมศึกษาเพื่อคนพิการ ที่นอกเหนือจากปริญญาบัตรแล้วยังเป็นการศึกษาที่พัฒนาความเป็นมนุษย์และพัฒนาคุณภาพชีวิตให้สามารถพึ่งพาตัวเองได้ตามศักยภาพ

ตลอดจนพร้อมที่เป็นบุคคลคุณภาพในการ  
สร้างสรรค์สังคม

5. จากข้อเสนอแนะ วิชาพลศึกษาเป็นวิชา  
ที่สำคัญและเป็นพื้นฐานของการดำเนินชีวิต  
ในขณะที่ผู้บริหารมีนโยบายที่ไม่ชัดเจน สำหรับการ  
ส่งเสริมด้านการจัดการเรียนการสอนแก่นักศึกษา  
พิการ โดยเฉพาะวิชาพลศึกษา จากข้อมูล “ทำไมวิชา  
พลศึกษาถึงไม่ค่อยมีความสำคัญ แม้แต่คนเรียน  
สาขาพลศึกษาก็น้อยลง แต่ต่างประเทศมองเห็น  
ความสำคัญของวิชาพลศึกษา ถ้าเทียบกับไทยแล้ว  
เทียบกันไม่ได้เลย การให้ความสำคัญต่างกัน ก็ขึ้นอยู่กับ  
การสนับสนุนของรัฐบาลด้วย การบังคับใช้  
หลักสูตรควรมีการบังคับว่าต้องเรียนวิชาพลศึกษา  
เพราะจริงๆแล้ว วิชานี้เป็นพื้นฐานของการดำเนิน  
ชีวิต เป็นการแก้ปัญหาที่ต้นเหตุไม่ใช่ปลายเหตุ  
ถ้าหากร่างกายแข็งแรงแล้วโอกาสการเกิดโรคภัย  
ไข้เจ็บก็น้อย แต่ประเทศไทยมุ่งผลิต หมอ พยาบาล  
สร้างโรงพยาบาล ปัจจุบันตำบลก็มีโรงพยาบาลประจำ  
ตำบลเป็นการบ่งบอกว่าคนไทยร่างกาย  
อ่อนแอ ทำให้เห็นว่าประเทศไทยไม่ให้ความสำคัญ  
กับพลศึกษา และที่สำคัญคนเรียนในสาขานี้น้อยก็ทำ  
ให้เกิดการขาดแคลนของบุคลากรทางพลศึกษา”  
เช่นเดียวกับ ฟอง เกิดแก้ว (2517: 137-138) กล่าวว่า  
การสอนพลศึกษานั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้มี  
สมรรถภาพทางร่างกายที่ดีขึ้น รวมทั้งการรักษา  
สุขภาพให้คงอยู่ต่อไปความมุ่งหมายในข้อนี้ถือว่า  
สำคัญและเป็นหัวใจหลักของการเรียนการสอน  
พลศึกษา เพราะการศึกษาแขนงอื่นมีข้อบกพร่อง  
ทางด้านนี้ วิชาพลศึกษาเท่านั้นมีบทบาทที่จะเสริม  
สมรรถภาพทางด้านร่างกายอย่างแท้จริง และข้อมูล  
เกี่ยวกับปัญหานโยบายเพิ่มเติมคือ “สภาพปัญห  
นโยบายไม่สอดคล้องกับการจัดหลักสูตร ในอดีต

วิชาพลศึกษาเคยเป็นวิชาบังคับแต่ปัจจุบันนั้นวิชา  
พลศึกษากำลังจะหายไปจากหลักสูตร และไม่มีการ  
รับบุคลากรทางพลศึกษาเข้ามาทดแทนอาจารย์ที่  
เกษียณอายุ ไม่มีงบประมาณอุปกรณ์หรืองบประมาณ  
กิจกรรมทางพลศึกษาและกีฬา” ซึ่งไม่สอดคล้องกับ  
กระทรวงศึกษาธิการ (2540: 144-145) ที่กล่าวถึง  
แนวทางการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในสถานศึกษา  
สถานศึกษาจะต้องจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับ  
สภาพปัจจุบัน และความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้  
ผู้เรียนบรรลุตามความคาดหวังของหลักสูตรดังนี้  
1. การจัดคาบเวลาเรียน ผู้บริหารและบุคลากรให้  
สถานศึกษาวางแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน 2. การ  
จัดบุคลากร ต้องมีบุคลากรเพียงพอและเป็นผู้ที่มี  
ความรู้ความสามารถและได้รับการฝึกฝนทางพลศึกษา  
โดยตรง

นายนคร ตั้งคะพิภพ หัวหน้าโครงการติดตาม  
สนับสนุนชุดโครงการทุนครูสอนดี สำนักงานส่งเสริม  
สังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน (สสค.)  
กล่าวถึงสถานการณ์ครูกีฬาไทย จากข้อมูลครูใน  
โครงการทุนครูสอนดี 18,870 คนทั่วประเทศ มีครูที่  
สอนพลศึกษา 922 คน ส่วนใหญ่สอนระดับประถมฯ  
ซึ่งวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่สำคัญ แม้ไม่ได้มุ่งด้าน  
ความเป็นเลิศทางวิชาการ แต่เป็นวิชาที่ส่งเสริมให้  
เด็กมีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา รักษาระเบียบวินัย  
เสริมสร้างสุขภาพอนามัย นอกจากนี้ยังพบว่าการ  
สอนวิชาพลศึกษาโดยกลุ่มครูสอนดีสามารถสร้าง  
อาชีพและโอกาสให้เด็กนักเรียนได้เช่นกัน “วิชา  
พลศึกษาเป็นวิชาที่มีความสำคัญระดับโลก ล่าสุด  
นิตยสารฟอร์บส์ ซึ่งเป็นนิตยสารธุรกิจชั้นนำของโลก  
ได้เปิดเผยถึงเทรนด์การศึกษาทั่วโลกพบว่า พลศึกษา  
เป็น 1 ใน 5 วิชาที่หือปอดแห่งปี 2556 ขณะที่  
ผลการวิจัยจากมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย สหรัฐอเมริกา

ระบุว่า หากนักเรียนเล่นกีฬา ไม่ต่ำกว่า 60 นาที ต่อวัน หรือ 225 นาที ต่อสัปดาห์ จะส่งผลต่อการสร้างเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ และพฤติกรรมในการเรียนรู้ในห้อง โดยบางชั้นเรียน พบว่า การที่นักเรียนได้เรียนวิชาพลศึกษาเกินกว่าเกณฑ์ ส่งผลให้ได้เกรดดีขึ้น และมีผลการสอบวัดมาตรฐานที่สูงขึ้นด้วย” นายนคร กล่าว และนายณรงค์ ชันธะนี ประธานสาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี กล่าวถึงสถานการณ์ครุพลศึกษา ว่า ปัจจุบันมีการผลิตครุพลศึกษา จากคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ทั้งมหาวิทยาลัยราชภัฏสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) และสถาบันการพลศึกษา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปีละประมาณ 1,500-1,700 คน ขณะที่รัฐมีนโยบายบรรจุครูพลศึกษาจำนวนหนึ่งต้องไปประกอบอาชีพอื่น อาทิ เป็นเทรนเนอร์ตามโรงแรม หรือเป็นอาสาสมัครอบรมการกีฬาประจำท้องถิ่น ซึ่งไม่มีความมั่นคงในอาชีพเท่าที่ควร ดังนั้น ตนอยากให้รัฐบาลเห็น ความสำคัญและหาวิธีเรื่องจำนวนครุพลศึกษาอย่างจริงจัง เพื่อสะท้อนภาพไปยังสถาบันฝ่ายผลิตจะได้กำหนดจำนวนรับนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม (นิภา แยมวจิ, 2556, อ้างถึงในหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ 3 ธ.ค.)

การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่มีนักศึกษาฝึกการเรียนร่วม ในระดับอุดมศึกษา ยังคงเป็นความสำคัญที่ไม่ควรละเลย การที่อาจารย์ผู้สอนในสถาบันต่างๆ ให้ความสำคัญ เป็นสิ่งที่ผู้เรียนมีความสนใจ ตั้งใจเรียนเพื่อให้ได้รับประโยชน์กลับมา

สู่ตนเอง สามารถนำไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตได้ และหากทุกสถาบันให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาฝึกการให้มากยิ่งขึ้น มีนโยบายของการพัฒนาเพื่อนักศึกษาฝึกการมากขึ้น นักศึกษาฝึกการก็จะถูกยกระดับของตนเองได้เทียบเท่าเช่นเดียวกับคนปกติ และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขต่อไป

### ข้อเสนอแนะ

#### 1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้

(1) ในการศึกษาวิจัยนี้ หากนำไปใช้ในการปรับการเรียนการสอนแก่นักศึกษาฝึกการที่เรียนร่วม ควรรับคำแนะนำของศูนย์หรือหน่วยงานให้บริการและสนับสนุนนักศึกษาฝึกการ ของแต่ละสถาบัน เพื่อการได้รับข้อมูลอันเป็นข้อจำกัดของตัวนักศึกษาได้อย่างเด่นชัด

(2) ควรมีการผลักดันเรื่องของการให้ความสำคัญของนักศึกษาฝึกการ และวิชาพลศึกษาอย่างจริงจัง

#### 2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

(1) ควรมีการขยายขอบเขตกลุ่มตัวอย่างไปในเขตภูมิภาคอื่น เพื่อได้ทราบข้อมูลที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

(2) ควรทำการศึกษาวิจัยด้านนโยบายเพื่อการพัฒนากระบวนการศึกษาสำหรับนักศึกษาฝึกการอย่างจริงจัง

## บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). หลักการพลศึกษา. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงฯ. 144-145
- \_\_\_\_\_. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2542. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ องค์การรับส่งสินค้า และพัสดุภัณฑ์. 1
- \_\_\_\_\_. (2551). พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551. กรุงเทพมหานคร: สำนัก บริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2-4
- เกียร วรงค์ก้อม. (2549). กลยุทธ์การนำนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการสู่การปฏิบัติของสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. บทคัดย่อ
- ฐิตียา เนตรวงษ์. (2551). กลยุทธ์การจัดการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างนักศึกษาปกติ และ นักศึกษาออทิสติก. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. 12-14
- นงลักษณ์ วิรัชชัย (2543). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน:การวิจัยปฏิบัติการของครู. จัดพิมพ์ เนื่องในโอกาสเกษียณราชการ. 42-43
- นิภา แยมวจิ. (2556). ทิศทางพลศึกษา. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID.7> กันยายน 2559
- นิรัชรินทร์ ชำนาญกิจ. (2551). ผู้บริหารกับงานการศึกษาพิเศษในโรงเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสาร ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. 10(10), 53-55
- เบญจา ชลธารนนท์. (2548). รายงานการวิจัยเรื่องการสังเคราะห์งานด้านการจัดการเรียนร่วมสู่การปฏิบัติ เพื่อนำไปสู่นโยบายการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพสำหรับเด็กและเยาวชนพิการ. กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์. 6
- พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551. (2551). 5 กุมภาพันธ์. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 125 ตอนที่ 28 ก, 1-13
- ฟอง เกิดแก้ว. (2517). การพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: พัทธอักษร. 137-138
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548). รวบรวมบทความเกี่ยวกับ ปรัชญา หลักการ วิธีการสอนและการวัดเพื่อประเมิน ทางพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 1-5, 47, 274-292
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2559). การแบ่งภูมิภาค เขตภาคเหนือ. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : [https://th.wikipedia.org/wiki/ภาคเหนือ\\_\(ประเทศไทย\)](https://th.wikipedia.org/wiki/ภาคเหนือ_(ประเทศไทย)). 3 มีนาคม 2559
- สำนักส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพนักศึกษา. (2558). รายงานผลการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับการส่งเสริมและ พัฒนาระบบบริการเพื่อรองรับนักเรียน นิสิต นักศึกษาพิการในสถาบันอุดมศึกษา. กลุ่มส่งเสริมการ เรียนรู้ประสบการณ์กับชุมชน, สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- อรอนงค์ สงค์เจริญและธิดารัตน์ พงศ์ทอง. (2548). การพัฒนารูปแบบระบบงานบริการสนับสนุนสำหรับ นักศึกษาพิการ. วารสารมหาวิทยาลัยราชสุดา, 90-111



Academic  
Journal Institute  
of Physical Education